

Responsumsag 5.1-3515 af 6. marts 2015

Spørgsmål A

Skal udtalelsen forstås således, at der som udgangspunkt altid sker suspension af forældelsesfristen, når et forsikringselskab forelægger en erstatningssag for Arbejdsskadestyrelsen i medfør af erstatningsansvarslovens § 10?

Svar på spørgsmål A

Nej. Men en forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen indgår som et element i vurderingen af, om der foregår en forhandling.

Spørgsmål B

Er det Forsikring & Pensions opfattelse, at praksis efter 1908-loven i branchen fortsat anvendes ved selskabernes anvendelse af reglen i forældelseslovens § 21, stk. 5, således at branchekutymen i sager om forhandling er uændret efter ikrafttræden af forældelsesloven?

Spørgsmål C

Såfremt spørgsmål B besvares benægtende, bedes Forsikring & Pension præcisere, hvorledes branchens praksis for anvendelse af forældelseslovens § 21, stk. 5 adskiller sig fra branchens praksis efter 1908-loven.

Svar på spørgsmål B og C

De grundlæggende elementer i vurderingen af, hvornår der foregår forhandling, er uændret efter ikrafttrædelsen af den gældende forældelseslov.

Spørgsmål D

Er der efter Forsikring & Pensions opfattelse særlige branchekutymer for, hvornår der pågår sådanne "egentlige forhandlinger", som er tilstrækkelige til midlertidig at afbryde forældelsesfristen?

Det ønskes herunder oplyst, om det er sædvanligt i branchen, at forhandlinger alene betragtes som "egentlige forhandlinger", såfremt disse forhandlinger vedrører bestemte krav.

Svar på spørgsmål D

Nej. Der er altid tale om en konkret vurdering af sagsforløbet og kommunikationen mellem parterne.

Spørgsmål E

Er det Forsikring & Pensions opfattelse, at den blotte iværksættelse af undersøgelseshandlinger med henblik på at belyse et muligt erstatningskrav i sig selv udgør et tilstrækkeligt grundlag for at bringe reglen i forældelseslovens § 21, stk. 5 i anvendelse.

Det bemærkes, at der ikke med undersøgelseshandlinger henvises til de i forældelseslovens § 21, stk. 1-3 nævnte situationer.

Svar på spørgsmål E

Nej. Undersøgelsehandlinger betyder ikke nødvendigvis, at der er indledt forhandlinger i.h.t. lovens § 21, stk. 5.

Spørgsmål F

Har det efter Forsikring & Pensions opfattelse betydning for anvendelse af forældelseslovens § 21, stk. 5 i tilfælde, hvor én af parterne har anmodet Arbejdsskadestyrelsen om en udtalelse efter erstatningsansvarslovens § 10, om dette sker med eller uden aftale med den anden part?

Svar op spørgsmål F

Ja. Hvis forelæggelsen f.eks. ikke er aftalt med eller godkendt af selskabet, vil forelæggelsen i sig selv ikke af selskabet blive betragtet som en forhandling.

Spørgsmål G

Er det efter Forsikring & Pensions opfattelse kutyme i branchen, at en indbringelse for Arbejdsskadestyrelsen anses for en sagkyndig vurdering svarende til de i forældelseslovens § 21, stk. 3, indeholdte erklæringer fra priate klagenævn, ankenævn eller lignende?

Det ønskes i tilknytning hertil oplyst, hvordan selskaberne afgrænser forældelseslovens § 21, stk. 5, om forhandlinger over for § 21, stk. 3, om indbringelse for klagenævn, herunder hvilken betydning § 21, stk. 3, har for selskabernes anvendelse af § 21, stk. 5.

Svar på spørgsmål G

Nej. Indbringelse for klagenævn i.h.t. forældelseslovens § 21, stk. 3 har efter udvalgets opfattelse i øvrigt ingen sammenhæng med § 21, stk. 5, da der er tale om to selvstændige grundlag for suspension.

Spørgsmål H

Er der i lyset af Forsikring & Pensions besvarelse af ovennævnte spørgsmål en branchekutyme for, at et forsikrings-selskabs forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen med tilskadekomnes viden i sig selv medfører, at denne indrømmes en tillægsfrist efter forældelseslovens § 21, stk. 5?

Svar på spørgsmål H

Nej. En eventuel tillægsfrist er betinget af suspension. Se svar på spørgsmål A.